حفظ دوست و پاداش آن - 27 /دی/ 1389

شرح دو حدیث از حضرت امام جعفرصادق علیه‌السلام توسط حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای در ابتدای جلسه درس خارج فقهِ بیست و هفتم دی‌ماه 89 (دوازدهم صفر 1432).

روایت اول: «عَنْ أَبِی عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ إِنَّ اللَّهَ تعالی لَیَحْفَظُ مَنْ یَحْفَظُ صَدِیقَه»
روایت دوم: «قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع لَا تُفَتِّشِ النَّاسَ فَتَبْقَی بَلَا صَدِیق»
شافی، صفحه‌ی 652

دو روایت کوتاه:
فی الکافی، عن الصّادق (علیه‌السّلام)، قال: «انّ اللّه تعالی لیحفظ من یحفظ صدیقه» ؛ [حضرت امام جعفر صادق علیه‌السّلام فرمودند:] خدای متعال حفظ میکند آن کسی را که رفیق خود را حفظ کند. [البته] مراد، حفظ جسمانی نیست فقط - حالا آن هم یکی از مصادیقش ممکن است باشد - یعنی آبروی او را حفظ کند، شخصیت او را حفظ کند، جهات او را حفظ کند [و] مراعات کند. خدا یک چنین کسی را حفظ میکند. این پیوندهای برادری و رفاقت و انس و اخوت، در اسلام اینقدر اهمیت دارد. شما ملاحظه‌ی رفیقتان را میکنید، او را حفظ میکنید، خدای متعال در پاداش این عمل، شما را حفظ میکند. البته حفظ کردن رفیق معناش این نیست که انسان از گناه او، از خطای او دفاع کند ؛ کما اینکه در این کارهای حزبی و جناحی و خطی و این چیزها معمول است که اگر خطائی هم از کسی سر بزند، چون با آنها هم‌جبهه است، هم‌خط است، هم‌حزب است، هم‌گروه است، باید بایستند پایش دفاع کنند ؛ نه، این مراد نیست ؛ این حفظ او نیست ؛ این در واقع مخذول کردن او، بدبخت کردن اوست و خود ؛ بلکه مراد، حفظ آبروی مؤمنی است که برادری ایمانی با انسان دارد. جامع، برادری ایمانی است. این یک روایت.

یک روایت دیگر هم باز از کافی است، از امام صادق (علیه الصّلاة و السّلام) ؛ میفرماید که: «لا تفتّش النّاس فتبقی بلا صدیق» ؛ در کارهای مردم ریز نشو، تفتیش نکن، جزئیات را دنبال نکن. دنبال پیدا کردن عیوب ریز و درشت افراد نباش. اگر اینجور باشد، بدون رفیق خواهی ماند. یعنی هر کسی بالاخره یک عیبی دارد دیگر. اگر بخواهی همین‌طور ریز بشوی، تفتیش کنی، دنبال کنی، کسی برایت باقی نمیماند.